

A Balassagyarmati Törvényszék, mint másodfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2012. szeptember 26. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A lőfegyverrel visszaélés büntette miatt ... ellen indított büntetőügyben a Salgótarjáni Városi Bíróság 1.B.299/2011/8. számú ítéletét büntetéskiszabási részében megváltoztatja:

... vádlottat megrovásban részesíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A Salgótarjáni Városi Bíróság a 2012. február 1. napján kihirdetett fenti számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntetében (Btk. 263/A. § (1) bek. a./ pont). Ezért a vádlottat 1 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 1 évi próbaidőre felfüggesztette. A vádlottat előzetes mentesítésben részesítette, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek elkobzásáról, továbbá kötelezte a vádlottat az addig felmerült 35.725.- forint bűnügyi költség állam részére való megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért.

A Nógrád Megyei Főügyészség B.1305/2011.-Bf. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak és az elsőfokú ítélet helyben hagyását indítványozta.

A másodfokú eljárás során a vádlott és védője elsődlegesen a vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentését indítványozta arra hivatkozással, hogy vádlott gondatlanul követte el a terhére rótt bűncselekményt, mely csak szándékosság esetén büntetendő.

A védelem álláspontja szerint a vádlott a közigazgatási-polgári perrendtartás szabályaival nem volt tisztában, arra várt, hogy a rendőrség a bíróság jogerős határozata után külön felhívja arra, hogy adja le a fegyverét. Másodlagosan a védelem azt indítványozta, hogy alkalmazzon megrovást a bíróság intézkedésként és mellőzze az elkobzást.

A vádlott és védője fellebbezése részben, a büntetés enyhítése vonatkozásában megalapozott.

A törvényszék a Be. 346. § (1) bekezdése és 348. § (1) bekezdése szerinti jogkörében eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül.

Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatása során a büntetőeljárás alapvető szabályainak megtartásával járt el, feltárt és értékelési körébe vont minden olyan bizonyítékot, ami a vádlott büntetőjogi felelősségének szempontjából jelentőséggel bír. Ennek eredményeként az elsőfokú bíróság által a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, az csupán a vádlottat érintő személyi rész, illetve az általa megállapított tényállás körében szorul kisebb kiegészítésre és pontosításra.

A törvényszék a rendelkezésre álló iratok tartalma alapján a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel a tényállást kiegészíti azzal a személyi rész körében, hogy a vádlott egyetemet, főiskolát végzett. Az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás a nyomozati iratok 10. oldalán található, a fegyvertartási engedély visszavonásáról szóló határozat rendelkező része alapján kiegészítendő azzal, hogy a Salgótarjáni Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztálya a 2008. június 3. napján kelt fegyver ügyiratszámú határozatával kötelezte a vádlottat arra is, hogy a határozat rendelkező részében megjelölt lőfegyvereket és a hozzá tartozó lőszereket ezen határozat bemutatásával lőfegyverkereskedőnél vagy a Salgótarjáni Rendőrkapitányságon - a határozat jogerőre emelkedését követő 3. munkanapon belül - adja le.

Fenti kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság ítélete minden tekintetben megalapozottá vált, ezért az a Be. 351. § (1) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú eljárás során is.

Az elsőfokú bíróság kellő részletességgel és meggyőző indokát adta annak, hogy ... vádlott terhére miért látja megállapíthatónak a Btk. 263/A. § (1) bekezdés a./ pontja szerint minősülő és büntetendő lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntetettét.

A törvényszék álláspontja szerint is a vádlott legalább eshetőlegesen szándékkal követte

el a tényállásban megállapított bűncselekményt, a teljes beszámítási képessége, illetve magas iskolai végzettsége mellett nyilvánvalóan tisztában volt azzal a kötelezettségével, hogy a fegyvertartási engedélyének visszavonására tekintettel az általa ezidőpontig törvényesen tartott lőfegyvereit és a hozzá tartozó lőszereket a határozat jogerőre emelkedését követő három munkanapon belül lőfegyverkereskedőnél, vagy a Salgótarjáni Rendőrkapitányságon le kell adnia. A vádlott a közigazgatási határozatokban biztosított valamennyi jogorvoslati jogával maximálisan élt, a fegyvertartási engedélyével kapcsolatban hozott valamennyi határozat tartalmával tisztában volt, így alaptalan az a védekezése, hogy további felhívásra várt a hatóság részéről a lőfegyverek leadása tárgyában.

A Nógrád Megyei Bíróság 2009. február 9-én kelt számú ítélete a közigazgatási határozat ellen benyújtott keresetét elutasította, így a fegyvertartási engedély visszavonását és a lőfegyverek és hozzátartozó lőszerek három munkanapon belül történő kötelező leadását tartalmazó határozat jogerőre emelkedett, így 2009. február 12. napjától érvényes fegyvertartási engedély nélkül tartotta magánál a vádlott a lőfegyvereit. Egyetértett a törvényszék az elsőfokú bíróság azon érvelésével, amelyet a Nógrád Megyei Vadász Kamara és a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság közötti együttműködési megállapodás tartalma kapcsán fejtett ki, mindamelllett, hogy a fegyvertartással kapcsolatos határidők lejártáról történő esetleges igazgatásrendészeti szervek által vállalt értesítések elmaradása nem mentesíti a jogkövetkezmények tekintetében a fegyvertartót, így a vádlottat sem (ezzel maga a vádlott is nyilvánvalóan tisztában volt), azzal, hogy 2009. február 12-ét követően a vádlott egyáltalán nem rendelkezett lőfegyvertartási engedéllyel.

Fentiekre tekintettel a vádlott nem a gondatlanság szintjén, hanem szándékosan követte el a terhére rótt bűncselekményt.

Ugyanakkor, tekintettel a vádlott életkorára, büntetlen előéletére és arra, hogy a fegyvertartási engedélye jogerős visszavonását követően is a vádlott - ezzel ellentétes adat hiányában - a jogszabályokat egyébként betartva tartotta lőfegyvereit és lőszereit, cselekménye az elbíráláskor már oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy vagy más intézkedés - ide nem értve az elkobzást - alkalmazása is szükségtelen, így a törvényszék a Btk. 71. § (1) és (2) bekezdése alapján szükségtelennek tartotta akár az enyhítő szakasz alkalmazásával is büntetés kiszabását és a vádlottat megrovásban részesítette. A megrovással a bíróság rosszallását fejezi ki és az elkövetőt felhívja, hogy a jövőben tartózkodjék bűncselekmény elkövetésétől.

Nem értett egyet a bíróság a védelem azon érvelésével, mely szerint az elkobzás - különösen megrovás alkalmazása mellett - mellőzhető lenne, figyelemmel az elkövetés, illetőleg a büntetéskiszabás szempontjából figyelembe vehető körülményekre. Az elsőfokú bíróság a Btk. 77. § (1) bekezdés b./ pontja alapján

törvényesen rendelkezett az elkobzásról, hiszen az elkobzott dolgok birtoklása 2009. február 12. napjától egyértelműen jogszabályba ütközik. A Btk. 77/A. § (1) bekezdése a Btk. 77. § (1) bekezdésének a. és d./ pontjában meghatározott esetben teszi lehetővé az elkobzás kivételes mellőzhetőségét, amennyiben az az elkövetőre vagy a tulajdonosra a bűncselekmény súlyával arányban nem álló méltánytalan hátrányt jelentene. A Btk. 77. § (1) bekezdés b./ pontján nyugvó elkobzás esetén tehát nincs helye - megrovás alkalmazása mellett sem - az elkobzás mellőzésének.

A kifejtettekre tekintettel a törvényszék a rendelkező részben írtak szerint az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján - büntetéskiszabási részében - megváltoztatta, míg a változtatással nem érintett egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A további rendes jogorvoslat kizártsága a Be. 386. § (1) bekezdésén alapul.

Balassagyarmat, 2012. szeptember 26. napján

Dr. Kovács István sk. a tanács elnöke
Dr. Fekete Zsolt sk. a tanács tagja, előadó
Molnár Ferencné dr. sk. a tanács tagja

V é g z é s :

A Salgótarjáni Városi Bíróság 1.B.299/2011/8. számú ítélete a Balassagyarmati Törvényszék 3.Bf.80/2012/5. számú ítéletében írt változtatásokkal vádlott tekintetében 2012. szeptember 26. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Balassagyarmat, 2012. szeptember 26. napján

Dr. Kovács István sk.
a tanács elnöke